

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunernes ret til at afbryde samarbejdet med enkeltpersoner og selskaber, der på nogen måde støtter Sydafrika.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.
(Fremsat 26/1 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I bemærkningerne til dette forslag skriver forslagsstillerne, »at dansk lovgivning på ingen måde må være en hindring for, at landets kommuner kan optræde helt i overensstemmelse med dansk udenrigspolitik.«

Til det vil jeg gerne sige, at kommunerne naturligvis både kan og skal optræde helt i overensstemmelse med udenrigspolitikken, sådan som den er fastlagt af regeringen og Folketinget, og at gældende lovgivning på ingen måde er en hindring herfor.

Men så skriver forslagsstillerne videre, »at lovgivningen må affattes på en måde, så det er helt op til den enkelte kommune, om man vil indlede eller afbryde samarbejde og handels-samkvem med enkeltpersoner, med nationale og multinationale virksomheder.«

Dér må jeg melde fra. Det, forslagsstillerne i realiteten lægger op til, er, at kommunerne skal have mulighed for at føre udenrigspolitik i form af selvstændige udenrigspolitiske tilkendegivelser.

Der er mange gode grunde til, at man ikke skal tage et sådant skridt. For det første ville det give et unødigt broget billede af dansk udenrigspolitik, for det andet ville det medføre, at den enkelte kommunalbestyrelse bliver et forum for drøftelser af udenrigspolitiske anliggender, og det er noget, kommunalbestyrelserne ikke er vant til. Udenrigspolitikken skal fortsat fastlægges af regeringen og Folketinget og ikke af kommunalbestyrelserne.

I øvrigt henviser jeg til den besvarelse, der er givet af spørgsmål nr. S 310 i spørgetiden den 16. december 1987.

Som det vist fremgår klart heraf, kan regeringen ikke anbefale dette forslag.

Kelm-Hansen (S):

Forslaget er et led i den sanktionspolitik, som Danmark har gennemført mod Den Sydafrikanske Republik. Da Socialdemokratiet har spillet en central rolle heri, er vi naturligvis også interesseret i et forslag af denne karakter, men de sonderinger, som vi har foretaget i tiden heroptil, fordi andre har haft de samme tanker, har vist, at der er ganske betydelige tekniske og praktiske problemer i forbindelse med sådan et forslag, og det vil vi gerne se nærmere på i udvalget.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det er kommunalfuldmagten, der er grundlaget for det kommunale selvstyre, og det er dels den danske lovgivning, dels den danske rets almindelige grundsætninger. Kommunerne må ikke føre udenrigspolitik. Det er alene Folketinget og regeringen, der har mandat til at komme med udenrigspolitiske tilkendegivelser, ikke kommunerne. Kommunerne kan således ikke tilkendegive udenrigspolitiske begrundelser ved afslag i byrådssalen. Det er Indenrigsministeriet og tilsynsrådene, der sikrer, at kommunerne overholder kommunalfuldmagten, og dette ønsker vi fra konservativ side ikke at ændre.

Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Ejner Larsen (SF):

SF er positivt over for dette beslutningsforslag fra Fælles Kurs. Det må være rimeligt, at kommunalbestyrelserne får ret til at bestemme, hvem de vil samarbejde med. Det er jo alligevel